

ת"פ 45743/02/16 - מדינת ישראל נגד טארק אבו עסב

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 45743-02-16 מדינת ישראל נ' אבו עסב
תיק חיצוני: 562906/15
בפני כבוד השופט דניאל טפרברג
מאשימה מדינת ישראל
נגד נאשם
טארק אבו עסב

החלטה

1. בפניי בקשת ב"כ הנאשם מיום 28.5.19, לזמן מספר רב של עדים המפורטים בכתב האישום כעדי תביעה, אשר לא הובאו לעדות בסופו של יום מטעם המאשימה.

2. במסגרת הבקשה מבוקש, כי עדותם של אותם עדים תשמע טרם שמיעת עדותו הנאשם, על מנת שאלו לדבריה: לא "יתקנו את עדותם" ויסדרו אותה לפי עדות הנאשם.

3. בית המשפט ביקש את תגובת המאשימה עד ליום 2.6.19 בשעה 10:00.

4. המאשימה הגישה את תגובתה היום 29.5.19 (כך שבקשת ב"כ הנאשם לעיון חוזר כפי שהוגשה היום מתייתרת). במסגרת התגובה, ביקשה המאשימה לדחות את הבקשה בנימוקים כדלקמן:
א. משנסתיימה פרשת התביעה, אין מקום לסטות מסדרי הדין, ועל ההגנה להתחיל בשמיעת עדיה.

ב. אין מניעה כי ההגנה תוכל להזמין כל עד שתמצא במסגרת פרשת ההגנה.

ג. לא הובא כל נימוק ביחס לצורך בעדים המבוקשים. (יש לציין כי מדובר בזימון של 13 עדים).

5. לאחר שעיינתי בבקשה בתגובה אני דוחה את הבקשה ולהלן נימוקי:

א. בהתאם לסעיף 161(ג) לחוק סדר הדין הפלילי(נוסח משולב), תשמ"ב-1982:
עמוד 1

"נאשם שבחר להעיד, יעיד בתחילת ראיותיה של ההגנה: אולם רשאי בית המשפט, לבקשתו, להתיר לו להעיד בשלב אחר של פרשת ההגנה".

ב. הנה כי כן, דרך המלך היא שפרשת ההגנה תפתח בעדותו של הנאשם ורק לאחר מכן ישמעו עדים מטעמו, ולכך רציונאליים ברורים.

ג. בית המשפט אכן רשאי לסטות מסדרי הדין, אך הדבר צריך להיעשות מטעמים ראויים ובמידה.

ד. ב"כ הנאשם, לא נתנה כל נימוק מדוע על בית המשפט לסטות מסדרי הדין ולהתיר את שמיעת העדויות טרם עדות הנאשם. הטענה כי יש חשש שהעדים יתקנו את עדותם ויסדרו אותה לפי עדות הנאשם, הינה טענה המטילה אשמה וחשד כלפי העדים וטוב היה אם לא היתה מועלית.

ה. על היחס שבין השאיפה להגשמת מטרת חקר האמת ובין השימוש בכללים הדיוניים עמד בית המשפט העליון בע"פ 951/80 קניר נ' מדינת ישראל (פ"ד לה(3) 505, 516, שם נקבע כי:

"ההליך הפלילי הוא מסגרת דינים, הבאים להגשים את המשפט הפלילי, דהיינו לקבוע חפות או אשמה. לשם כך על ההליך הפלילי לחשוף את האמת, וזו מטרתו העיקרית. כמובן, עמידה על כללים וחשיפת האמת אינן שתי משימות נוגדות. נהפוך הוא: הכללים באים לקבוע סטנדרט של ניהול משפט, אשר- על פי ניסיון החיים- יש בו כדי להביא לחשיפת האמת ובכך תואמות שתי משימות אלה."

ו. ב"כ הנאשם בבקשתו ובנימוקיה, הפנתה לפרוטוקול הדין מיום 5.5.19 בו קבע בית המשפט כי **"המשך הדין בדיון הבא, בדיון הבא ישמעו עדי ההגנה, אלא אם כן תידרש השלמה של עדי התביעה ככל שתידרש לזמן קצר בלבד"**, אלא שקביעה זו של בית המשפט התייחסה לעדי תביעה במסגרת פרשת התביעה.

ז. בדיון מיום 20.5.19, הכריזה המאשימה **"אלו הם עדיי"** ובכך נסתיימה פרשת התביעה. ככל שברצונה של ב"כ הנאשם לזמן עדים שפורטו בכתב האישום ולא נדרשו להעיד במסגרת פרשת התביעה, היא רשאית לעשות כן במסגרת פרשת ההגנה, ולפעול בהתאם לסעיף 178 לחוק סדר הדין הפלילי וגם זאת רק לאחר עדותו של הנאשם אשר צריכה להיות ראשונה בהתאם לסדרי הדין.

6. בית המשפט מבקש להוסיף, כי תיק זה נמשך די זמן והותר, ובבקשה הנוכחית יש משום סרבול

ההליך והארכתו שלא לצורך. בהתאם לכך, אני דוחה את בקשת ב"כ הנאשם ואני מורה כי בדיון

הקרוב תחל פרשת ההגנה. ככל ויש כוונה להעיד את הנאשם הרי שעליו להעיד ראשונה בסדר

הבאת עדי פרשת ההגנה.

7. אין מניעה לזמן את יתר העדים ככל שההגנה מבקשת זאת, לאחר סיום עדות הנאשם, ככל שיש
כוונה להעידו.

ניתנה היום, כ"ד אייר תשע"ט, 29 מאי 2019, בהעדר הצדדים.